

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 15 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, declarat de avocata Natalia Uncu, în numele inculpatului

Robu Andrei XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.05.2018– 15.02.2019,
instanța de apel: 05.04.2019 – 22.01.2020,
instanța de recurs: 02.06.2020 – 29.07.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 15 februarie 2019, Robu Andrei a fost condamnat în baza art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani; art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani; art. 190 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa

funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin *adăugirea* parțială a pedepsei neexecutate, stabilită prin sentința Judecătorei Soroca din 27.11.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 15.02.2019, cu includerea duratei pedepsei executate în baza sentinței Judecătorei Soroca din 06.12.2017.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Caipan S., însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

De la Robu A. s-a încasat în beneficiul lui Ojog V. prejudiciul material în sumă de 25.164,30 lei.

De la Robu A. și Caipan S. s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul lui Reimbaeva O., prejudiciul material în mărime de 61.578,46 lei.

1.1. Prin încheierea Judecătorei Soroca din 27 februarie 2019, a fost corectată eroare admisă în dispozitivul sentinței din 15 februarie 2019, fiind înlocuită sintagma *în baza sentinței Judecătorei Soroca din 06.12.2017* cu *în baza sentinței Judecătorei Soroca din 27.11.2018*.

Instanța a reținut că în termenul pedepsei definitive stabilite inculpatului a fost indicat incorect pedeapsa executată prin sentința Judecătorei Soroca din 06.12.2017.

2. Instanța de fond a constatat la 25 iulie 2017, inculpatul Robu A., aflându-se în XXXXXX, acționând după un plan bine chibzuit, urmărind un scop de îmbogățire nejustificată, prin abuz de încredere, creat pe fondul relațiilor de prietenie cu Șaragov S., obținându-i în așa mod încrederea, aflându-se în magazinul SC „Interaces-M” SRL, l-a îndemnat pe ultimul să-și depună semnătura pe niște acte, fără a-i explica valoarea și semnificația acestora. Drept urmare, Șaragov S., în realitate, a semnat contractul de credit nr. DW 31084084, încheiat cu compania „Orange” în valoare de 2760 lei pe un termen de 24 luni, iar Robu A. a intrat în posesia telefonului mobil de model „HTC Desire 650” nr. IMEI: 355126080090248 și l-a realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-a asumat. Ulterior, Șaragov S. a fost informat de către compania SA „Orange” despre necesitatea achitării contractelor de împrumut.

Tot el, la 08 septembrie 2017, continuându-și acțiunile ilicite, aflându-se în XXXXXX, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu Petcu S. și Sanalati M., care la acel moment activa în calitate de vânzător-consultant la magazinul SC „Interaces-M” SRL cu sediul în XXXXXX, XXXXXX XXX, a cărui gen de activitate constituie realizarea bunurilor GSM și accesoriilor mobile pe bani cash, cât și în credit, acționând după un plan bine chibzuit, urmărind un scop de îmbogățire nejustificată, prin abuz de încredere, creat pe fondul relațiilor de prietenie dintre Robu A., Petcu S. și Ojog V., obținându-i în așa mod încrederea, aflându-se în magazinul SC „Interaces-M” SRL, l-au îndemnat pe ultimul să semneze niște acte, sub pretextul că semnează pentru a lua un credit în valoare de 1000 lei. Drept urmare, Ojog V. a semnat contractul de împrumut nr. 801261871, încheiat cu compania ÎSC „Easy Credit” SRL, în valoare de 6698 lei pe un termen de 36 luni, cu condiția rambursării sumei totale de 10.728 lei și contractul de împrumut nr. 814236 încheiat

cu compania ÎMOM „Iute Credit” SRL în valoare de 7899 lei pe un termen de 12 luni, cu condiția rambursării sumei totale de 10.426,74 lei, iar Robu A., Sanalatii M. și Petcu S. au intrat în posesia telefonului mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 355100080896037, a telefonului mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 356389082198612 și a unui ceas digital de model „Xiaomi Mi Band 2 Heart Rate/Sleep (XMSH04HM) SN:14138/01502633” și le-au realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-au asumat. Ulterior, Ojog V. a fost informat de către compania ÎMOM „Iute Credit” SRL și compania ÎSC „Easy Credit” SRL despre necesitatea achitării contractelor de împrumut.

Tot el, la 27 august 2017, aflându-se în XXXXXX, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu Caipan S. și Sanalatii M. care, la acel moment, activa în calitate de vânzător-consultant la magazinul SC „Interaces-M” SRL cu sediul în XXXXXX, XXXXXX XXX, a cărui gen de activitate constituia realizarea telefoanelor mobile și a tabletelor pe bani cash, cât și în credit, acționând după un plan bine chibzuit, urmărind un scop de îmbogățire nejustificată, prin abuz de încredere, creat pe fondul relațiilor de prietenie dintre Caipan S. și Reimbaeva O., obținându-i în așa mod încrederea, aflându-se în magazinul SC „InteracesM” SRL, sub pretextul că ultima semnează contractele pentru a trece de la serviciul „Pre-pay” al Companiei „Orange” la serviciul „Abonament” și va avea un șir de facilități, iar pentru faptul dat Compania „Orange” o va premia, au îndemnat-o să-și depună semnăturile pe acte, fără a-i explica valoarea și semnificația reală a acestora. Drept urmare, Reimbaeva O. a semnat contractul nr. DW31499080, încheiat cu Compania „Orange” în valoare de 2641 lei pe un termen de 24 luni, contractul de credit nr. 857060670 cu SC „Easy Credit” SRL în valoare de 8098 lei și contractul de credit nr. 809668 cu SC „Iute Credit” SRL în valoare de 19.899 lei, iar Robu A., Caipan S. și Sanalatii M. au intrat în posesia unui telefon mobil de model „Huawei P9 lite” nr. IMEI: 864776034772970, a unei tablete de model „Vonino Xavy T7” cu nr. IMEI: 355806071738737, a unui telefon mobil de model „A320F ds Samsung” cu nr. de IMEI: 356303084177961, a căștilor „BT SkullCandy JIB (S2DUWK) In-Ear” și a telefonului mobil de model „G955F 64GB S8+DS Samsung Galaxy” cu nr. de IMEI: 3591160858897958, bunuri pe care le-au realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-au asumat, cauzându-i astfel părții vătămate Reimbaeva O. o pagubă materială considerabilă, în valoare totală de 30.638 lei. Ulterior, Reimbaeva O. a fost informată de către compania „Orange”, SC „Iute Credit” SRL și SC „Easy Credit” SRL despre necesitatea achitării contractelor de împrumut.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că părțile vătămate conștient au semnat contractele de credit. Astfel, Șaragov S. l-a întrebat dacă este de acord să cumpere un telefon mobil la jumătate de preț, pe care el îl va procura în credit, ulterior, urmând să achite lunar. A fost de acord și i-a propus să achite prima rată, restul urmând să achite partea vătămată. Au mers împreună la magazin, unde, în baza pașaportului, Șaragov S. a procurat un telefon de model „HTC 650”. Au convenit asupra sumei primei rate și asupra prețului telefonului. Nu-și amintește dacă vânzătorul i-a explicat părții vătămate condițiile contractului, însă acesta cunoștea că semnează un contract de credit. Șaragov S. i-a transmis telefonul, iar el i-a achitat 500-600 lei și 250 lei pentru prima rată de achitare. Ulterior, în luna septembrie a aceluiași an, în timp ce

consuma alcool împreună cu Petcu S. și niște cunoscuți, de ei s-a apropiat Ojog V., pe care nu-l cunoștea atunci. Au consumat împreună alcool, apoi, Petcu S. i-a propus lui Ojog V. să ia un telefon în credit, pe care să-l vândă, iar pe bani obținuți să cumpere alcool. Partea vătămată și-a dat acordul și s-au deplasat cu un automobil acasă la acesta după buletinul de identitate. Apoi, au intrat în magazinul „Orange”, iar vânzătorul Sanalatiei M. le-a cerut să iasă afară, deoarece erau în stare de ebrietate și vorbeau prea tare. El a ieșit din magazin, în urma lui a ieșit și Ojog V. Le-a spus că Ojog V. nu va putea lua telefonul, deoarece e în stare de ebrietate și a plecat acasă, iar ceilalți au rămas acolo. Nu cunoaște ce s-a întâmplat mai departe, cine a procurat telefonul și ce contract a fost semnat, ulterior, aflând că partea vătămată, totuși a procurat telefonul. Pe Reimbaeva O. nu o cunoaște. Lui Sanalatiei M. i-a dat bani doar pentru prima rată, declarațiile acestuia fiind făcute cu scopul de a-și ameliora situația. Anterior, a fost condamnat pentru faptul că aducea persoane care procurau telefoane, iar ulterior se stabilea că erau contractate credite pentru televizoare sau alte obiecte.

Totodată, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Reimbaeva O. a comunicat că la 27.08.2017 s-au dus cu concubina lui Caipan S., Suvac M. la magazinul „Orange” pentru a trece numărul de telefon la statutul de abonament. În apropiere, s-au întâlnit cu Robu A. și Caipan S. Robu A. s-a prezentat ca Fiodor și le-a dat telefonul și buletinul, ca să pregătească totul pentru a trece la abonament. Telefonul l-a luat Caipan S., iar buletinul - Robu A. După aproximativ 2 ore, s-a apropiat Caipan S. și ea a mers la compania „Orange” pentru a semna ceva. În magazin era consultantul Sanalatiei M. și încă un coleg al său, a semnat două contracte în două exemplare, nu le-a citit și nici nu a primit nimic. La ieșire din magazin, Caipan S. i-a dat 1500 lei zicând că e un premiu și i-au întors buletinul și telefonul. Ulterior, pe adresa mătușii sale, au început a veni scrisori și, abia în decembrie, a aflat că a fost înșelată. În luna iulie, a primit o reclamație precum că are o datorie de 60.000 lei la compania „Easy Credit” SRL, pentru un telefon și o tabletă, pe care ea nu le-a procurat. A avut încredere în inculpat, deoarece Suvac M. a asigurat-o că va fi bine. Nu cunoștea că pe numele ei vor lua telefoane în credit, prejudiciul nu i-a fost restituit, iar suma datoriei la moment constituie 60.374,40 lei, care solicită a fi încasată de la inculpați, conform acțiunii civile înaintate.

Partea vătămată Șaragov S. a relatat că a mers cu inculpatul la magazinul „Orange” de unde a luat în credit un telefon la prețul de 2900 lei pe care urmau să îl achite împreună. Pretenții nu are și va achita el telefonul. Nu-și amintește ce a convenit cu Robu A., căci după o anestezie nu își amintește multe. Atunci avea nevoie urgent de bani și au luat împreună acel telefon pe care l-a scris pe el și pentru aceasta i s-a achitat. A apelat la inculpat, deoarece acesta este mai tânăr, iar el niciodată nu a fost în magazinul „Orange”. La poliție s-a adresat deoarece nu putea achita creditul. Recunoaște semnătura din cererea depusă în cadrul urmăririi penale în privința lui Robu A., însă atunci a depus cerere deoarece nu s-a înțeles cu Robu A., iar acum deja s-au înțeles. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale sunt veridice, iar pretenții față de inculpat nu are. Inculpatul i-a spus că el ia pe numele lui credit, însă până la anul nou magazinul „Orange” nu va mai fi și nu va trebui achitat nici un credit.

Partea vătămată Ojog V. a indicat că era în stare de ebrietate avansată și s-a întâlnit cu Robu A. care i-a spus să ia un credit de 1000 lei și el a fost de acord doar cu suma de 1000 lei. Au mers împreună la „Orange” unde i-au dat multe foi mici să semneze, dar nu corespundea semnătura lui cu cea din buletin și au plecat acasă. Apoi a primit scrisori de la „Iute Credit” SRL, privind datoria de 8940 lei, de la „Easy Credit” SRL, precum și de la „Orange”. Datoria în sumă de 24.664,30 lei urmează a fi achitată de către inculpat și angajatul de la „Orange”. Inculpatul i-a spus doar de suma de 1000 lei și nu i-a spus nimic de credit.

Martorul Ojog V. a explicat că în luna octombrie 2017, a primit înștiințare de la „Iute Credit” SRL, apoi de la compania „Orange” că fiul ei urmează să achite datoria pentru credite, 1200 lei la „Iute Credit” SRL. Feciorul era plecat în Cehia și nu avea legătură cu el și, mergând la poștă, a găsit pe numele fiului datorie în mărime de 1450 lei. A achitat suma, ulterior a vorbit cu fiul ei, iar el i-a spus că nu știe nimic. Revenind acasă, fiul i-a comunicat că nu a luat nimic, i-a povestit, că fiind în stare de ebrietate, a ajuns la magazinul „Orange” unde lucrează Maxim și băieții l-au pus să semneze mai multe foi, căci ziceau că nu coincide semnătura. Voiau să ia credit de 1000 lei pentru a procura alcool. Apoi, au mers la magazinul „Modern”, unde au mai consumat alcool și i-au luat pașaportul din buzunar și iarăși au fost la magazin. După aceasta i-au întors pașaportul și i-au zis că nu se primește nimic. Ea nu a văzut la el telefon sau tabletă.

Martorul Sanalatiei M. a relatat că în luna iulie 2017, la magazinul „Orange”, unde activa în calitate de consultant, s-a apropiat Ojog V. și Reimbaeva O., cu Robu A. și Caipan S., cu scopul de a procura telefoane mobile în credit. El se ocupa de perfectarea contractelor de credit și anterior a mai avut tangență cu inculpații. Avea o înțelegere cu inculpații și aceștia duceau clienți care doreau să procure în credit pentru ce el avea procente la vânzări, de 500 lei în mediu de la fiecare client adus de inculpați. Inculpații îi achitau sumele și pe aceste trei episoade tot a primit bani, dar nu își amintește de la care persoane anume. Recunoaște vina și confirmă că nu le-a explicat părților vătămate condițiile contractuale, iar ei nu au făcut cunoștință cu contractul semnat.

Martorul Osadciuc I. a comunicat că pe Robu A. l-a cunoscut la 27.09.2017, când inculpatul și încă patru persoane l-au oprit, în timp ce el se deplasa cu automobilul și unul din ei l-a rugat să îi transporte în centrul XXXXXX. I-a dus și ei au coborât lângă magazinul „Modern”, unde, la cererea lor, i-a așteptat aproximativ o oră. Apoi au venit doi dintre ei și l-au rugat să îi transporte până la școala nr. 4. El a stat doar în automobil și nu cunoaște cu ce se ocupau ei. Pentru servicii i-a achitat inculpatul.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele scrise, și anume:

informația prezentată de către ÎCS „Easy Credit” - copia contractului de împrumut nr. 801261871 din 08.09.2017 în valoare de 6698 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatiei M.;

informația prezentată de către ÎMOM „Iute Credit” SRL - copia contractului de împrumut nr. 814236 din 08.09.2017 în valoare de 7899 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatiei M.;

informația prezentată de către SC „Interaces-M” SRL, conform căreia la 08.09.2017 pe numele lui Ojog V. au fost procurate: telefon mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 355100080896037, telefon mobil de model „Samsung J7” cu

numărul de IMEI: 356389082198612; un ceas digital de model „Xiaomi Mi Band 2 Heart Rate/Sleep (XMSH04HM) SN: 14138/01502633”;

procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Ojog V. din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca fiind persoana care la 08.09.2017 i-a luat buletinul de identitate și a mers la magazinul „Orange” pentru a perfecta contractele de împrumut, această persoană fiind Robu A.;

procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia martorul Osadciuc I. din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana pe care la 08.09.2017 împreună cu partea vătămată Ojog V. și Petcu S. le-a transportat în centrul XXXXXX, lângă magazinul „Modern”, acesta fiind Robu A.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.02.2018 prin care s-a examinat copia contractului nr. DW 31084084 din 25.07.2017 încheiat cu compania „Orange” în valoare de 2760 lei pe un termen de 24 luni cu anexe și copia bonului de primire-predare a telefonului mobil de model „HTC Desire 650” nr. IMEI: 355126080090248, actele fiind semnate din numele lui Șaragov S. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL Sanalatii M.;

procesul-verbal de examinare a obiectului prin care s-au examinat copia contractului nr. DW31499080 încheiat de Reimbaeva O. cu compania „Orange” în valoare de 2641 lei pe un termen de 24 luni, contractul de credit nr. 857060670 cu SC „Easy Credit” SRL în valoare de 8098 lei și contractul de credit nr. 809668 cu SC „Iute Credit” SRL în valoare de 19.899 lei, iar Robu A., Caipan S. și Sanalatii M. au intrat în posesia unui telefon mobil de model „Huawei P9 lite” nr. IMEI: 864776034772970, a unei tablete de model „Vonino Xavy T7” cu nr. IMEI: 355806071738737, a unui telefon mobil de model „A320F ds Samsung” cu nr. de IMEI: 356303084177961, a căștilor „BT SkullCandy JIB (S2DUWK) In-Ear” și a telefonului mobil de model „G955F 64GB S8+DS Samsung Galaxy” cu nr. de IMEI: 3591160858897958;

procesul-verbal din 13.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Reimbaeva O. a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana care la 27.08.2017 s-a prezentat ca Fiodor și care împreună cu Caipan S. și Sanalatii M. au înșelat-o și au obținut semnăturile ei pe contractele de credit, obținând bunurile de la dânsa, de fapt fiind Robu A.

În baza probelor administrate, instanța a considerat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile pe art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța a statuat că, latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care este alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, în acțiunile inculpatului se conțin elementele constitutive ale infracțiunilor de escrocherie, iar poziția apărării este apreciată ca o tentativă de a se eschiva de la răspunderea penală și de pedeapsa penală or, din probele administrate

este evident că inculpatul, prin abuz de încredere și înșelăciune, a determinat părțile vătămate să încheie contracte de împrumut, conștientizând faptul dat sau nu, fiind încredințați de prezența altor circumstanțe decât cele ce erau de fapt.

La stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor date, au fost luate în considerație declarațiile părților vătămate Reimbaeva O. și Ojog V., ale martorilor Sanalatii M. și Osadciuc I. din care rezultă că inculpatul a mers cu părțile vătămate la magazinul de telefonie mobilă „Orange” și Reimbaeva O., fiind încredințată că semnează actele necesare pentru a trece la abonament „Orange” iar Ojog V. că ia un împrumut în valoare de 1000 lei, au încheiat contracte de împrumut cu companiile ISC „Easy Credit” SRL, ÎMOM „Iute Credit” SRL și cu compania „Orange”, cauzând astfel daune considerabile.

Totodată, declarațiile părții vătămate Șaragov S. sunt irelevante ori, acesta neagă vinovăția inculpatului și, expunându-și poziția în favoarea acestuia, a invocat direct că nu are obiecții în privința inculpatului, deoarece s-a înțeles deja cu el.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de confruntare dintre Robu A. și Reimbaeva O., Robu A., a indicat că este de acord cu depozițiile părții vătămate Reimbaeva O., în ceea ce privește faptul că Caipan S. și Fiodor i-au luat telefonul și buletinul și au mers la magazinul „Orange” pentru a pregăti numărul ei de telefon pentru a fi trecut la abonament, în timp ce în declarațiile date în instanță neagă în genere că o cunoaște pe Reimbaeva O. Totodată, partea vătămată, la finele confruntării, a indicat direct că inculpatul este persoana care s-a prezentat cu numele Fiodor.

La fel, este total neveridică și afirmația inculpatului Caipan S. că nu o cunoaște pe Reimbaeva O., fiind combătută chiar și prin declarațiile inculpatului Robu A.

Astfel, comiterea infracțiunilor de către inculpat se confirmă obiectiv și prin declarațiile inculpatului Sanalatii M. care a recunoscut vina și a explicat modalitatea faptică de comitere a infracțiunilor.

Pe lângă aceasta, vinovăția inculpatului este dovedită și prin copia contractului nr. DW 3149908 27.08.2017; copia contractului de împrumut nr. 85706067C 27.08.2017; nr. 801261871 din 08.09.2017; contractul de împrumut nr. 814236 din 08.09.2017; copia contractului DVV3 1084084 din 25.07.2017 și copiile facturilor de primire a bunurilor.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis infracțiuni grave și mai puțin grave, se caracterizează satisfăcător, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, grave, prin sentința din 27.11.2018 fiind condamnat în baza art. 42, 190 alin. (2) lit. b), 42, 190 alin. (2) lit. b) și d), 84 Cod penal la 4 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități de administrare a bunurilor materiale și mijloacelor bănești pe un termen de 4 ani, precum și că consumă băuturi alcoolice, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de faptul că anterior a mai încălcat de nenumărate ori legislația penală, de gradul de pericol social și motivul infracțiunilor, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu izolare de societate.

La fel, fiind incontestabil prejudiciul material cauzat, urmează a fi admisă acțiunea civilă, cu încasarea, în mod solidar, din contul lui Robu A. și Caipan S. în

beneficiul lui Reimbaeva O. a sumei de 61.578,46 lei și de la Robu A. în beneficiul lui Ojog V. a sumei de 25.164,3 lei.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu se consideră vinovat în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Ori, din declarațiile părții vătămate Reimbaeva O. rezultă că aceasta intenționa să-și treacă numărul la abonament. Ea era împreună cu Caipan S., el neavând niciun rol în comiterea acestei infracțiuni. Partea vătămată Șaragov S. a confirmat că avea nevoie de bani și s-a adresat lui. La moment, acesta nu are careva pretenții față de el. Totodată, nu a fost prezent la semnarea contractelor de credit de către Ojog V.

Deci, nu a comis careva acțiuni ilegale, iar martorii acușării nu au indicat că el a comis infracțiunile, nefiind prezentate nici alte probe care ar confirma vinovăția lui.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, apelul a fost admis, casată sentința parțial și integral încheierea din 27.02.2019, în latura includerii termenului de executare a pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui Robu Andrei urmând a fi calculat din 22.01.2020, cu includerea perioadei arestării din 06.12.2017 până la 22.01.2020.

În rest, sentința a fost menținută.

A fost respinsă ca inadmisibilă cererea inculpatului Robu Andrei cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CEDO, conform jurisprudenței CtEDO, fapt ce nu-l privează de dreptul de a se adresa cu prezenta cerere judecătorului de instrucție în temeiul art. 469 alin. (1) pct. 17¹) și art. 473² Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale și dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d), 42, 190 alin. (2) lit. b), d), și 190 alin. (1) Cod penal, fiind combătute în totalitate argumentele invocate în cererile de apel declarate.

Astfel, faptele incriminate inculpatului și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate, aflate în coroborare între ele, necreând dubii referitor la faptul că circumstanțele constatate de instanța de fond au avut loc, iar argumentele inculpatului, invocate în susținerea nevinovăției, poartă un caracter declarativ și sunt date cu scopul de a evita sau de a-și ușura răspunderea penală pentru faptele comise.

Totodată, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, întrucât prima instanță a stabilit, cu certitudine, vinovăția acestuia în comiterea faptelor incriminate.

Afirmația apărării privind lipsa probelor care ar dovedi vina inculpatului este neîntemeiată, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin declarațiile părții vătămate Reimbaeva O. că la 27.08.2017 s-au dus cu concubina lui Caipan S., Suvac M. la magazinul „Orange” pentru a trece numărul de telefon la statutul de abonament. În apropiere, s-au întâlnit cu Robu A. și Caipan S. Robu A. s-a prezentat ca Fiodor și le-a dat telefonul și buletinul, ca să pregătească totul pentru a trece la abonament. Telefonul l-a luat Caipan S., iar buletinul - Robu A. După aproximativ 2 ore, s-a apropiat Caipan

S. și ea a mers la compania „Orange” pentru a semna ceva. În magazin era consultantul Sanalati M. și încă un coleg al său, a semnat două contracte în două exemplare, nu le-a citit și nici nu a primit nimic. La ieșire din magazin, Caipan S. i-a dat 1500 lei, zicând că e un premiu și i-au întors buletinul și telefonul. Ulterior, pe adresa mătușii sale, au început a veni scrisori și, abia în decembrie, a aflat că a fost înșelată. În luna iulie, a primit o reclamație precum că are o datorie de 60.000 lei la compania „Easy Credit” SRL, pentru un telefon și o tabletă, pe care ea nu le-a procurat. A avut încredere în inculpat, deoarece Suvac M. a asigurat-o că va fi bine. Nu cunoștea că pe numele ei vor lua telefoane în credit, prejudiciul nu i-a fost restituit, iar suma datoriei la moment constituie 60.374,40 lei, care solicită a fi încasată de la inculpați, conform acțiunii civile înaintate.

În coroborare cu declarațiile părții vătămate Reimbaeva O. sunt și declarațiile părții vătămate Șaragov S. că a mers cu inculpatul la magazinul „Orange” de unde a luat în credit un telefon la prețul de 2900 lei pe care urmau să îl achite împreună. Pretenții nu are și va achita el telefonul. Nu-și amintește ce a convenit cu Robu A., căci după o anestezie nu își amintește multe. Atunci avea nevoie urgent de bani și au luat împreună acel telefon pe care l-a scris pe el și pentru aceasta i s-a achitat. A apelat la inculpat deoarece acesta este mai tânăr, iar el niciodată nu a fost în magazinul „Orange”. La poliție s-a adresat deoarece nu putea achita creditul. Recunoaște semnătura din cererea depusă în cadrul urmăririi penale în privința lui Robu A., însă atunci a depus cerere deoarece nu s-a înțeles cu Robu A., iar acum deja s-au înțeles. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale sunt veridice, iar pretenții față de inculpat nu are. Inculpatul i-a spus că el ia pe numele lui credit, însă până la anul nou magazinul „Orange” nu va mai fi și nu va trebui achitat nici un credit.

În susținerea învinuirii aduse a dat declarații și partea vătămată Ojog V., care a indicat că era în stare de ebrietate avansată și s-a întâlnit cu Robu A. care i-a spus să ia un credit de 1000 lei și el a fost de acord doar cu suma de 1000 lei. Au mers împreună la „Orange” unde i-au dat multe foi mici să semneze, dar nu corespundea semnătura lui cu cea din buletin și au plecat acasă. Apoi a primit scrisori de la „Iute Credit” SRL, privind datoria de 8940 lei, de la „Easy Credit” SRL, precum și de la „Orange”. Datoria în sumă de 24.664,30 lei urmează a fi achitată de către inculpat și angajatul de la „Orange”. Inculpatul i-a spus doar de suma de 1000 lei și nu i-a spus nimic de credit.

În coroborare cu declarațiile părților vătămate sunt și declarațiile martorului Ojog V. că în luna octombrie 2017, a primit înștiințare de la „Iute Credit” SRL, apoi de la compania „Orange” că fiul ei urmează să achite datoria pentru credite, 1200 lei la „Iute Credit” SRL. Feciorul era plecat în Cehia și nu avea legătură cu el și, mergând la poștă, a găsit pe numele fiului datoria în mărime de 1450 lei. A achitat suma, ulterior a vorbit cu fiul ei, iar el i-a spus că nu știe nimic. Revenind acasă, fiul i-a comunicat că nu a luat nimic, i-a povestit că, fiind în stare de ebrietate, a ajuns la magazinul „Orange” unde lucrează Maxim și băieții l-au pus să semneze mai multe foi, căci ziceau că nu coincide semnătura. Voiau să ia credit de 1000 lei pentru a procura alcool. Apoi, au mers la magazinul „Modern”, unde au mai consumat alcool și i-au luat pașaportul din buzunar și iarăși au fost la magazin. După aceasta i-au întors pașaportul și i-au zis că nu se primește nimic. Ea nu a văzut la el telefon sau tabletă.

Sunt pertinente și vin în demonstrarea vinovăției și declarațiile martorului Sanalatii M., care a relatat că în luna iulie 2017, la magazinul „Orange”, unde activa în calitate de consultant, s-a apropiat Ojog V. și Reimbaeva O., cu Robu A. și Caipan S., cu scopul de a procura telefoane mobile în credit. El se ocupa de perfectarea contractelor de credit și anterior a mai avut tangență cu inculpații. Avea o înțelegere cu inculpații și aceștia duceau clienți care doreau să procure în credit pentru ce el avea procente la vânzări, de 500 lei în mediu de la fiecare client adus de inculpați. Inculpații îi achitau sumele și pe aceste trei episoade tot a primit bani, dar nu își amintește de la care persoane anume. Recunoaște vina și confirmă că nu le-a explicat părților vătămate condițiile contractuale, iar ei nu au făcut cunoștință cu contractul semnat.

Declarații relevante și pertinente, în coroborare cu probele administrate, a dat și martorul Osadciuc I., care a comunicat că pe Robu A. l-a cunoscut la 27.09.2017, când inculpatul și încă patru persoane l-au oprit, în timp ce el se deplasa cu automobilul și unul din ei l-a rugat să îi transporte în centrul XXXXXX. I-a dus și ei au coborât lângă magazinul „Modern”, unde, la cererea lor, i-a așteptat aproximativ o oră. Apoi au venit doi dintre ei și l-au rugat să îi transporte până la școala nr. 4. El a stat doar în automobil și nu cunoștea cu ce se ocupau ei. Pentru servicii i-a achitat inculpatul.

Totodată, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită și prin probele scrise, și anume:

informația prezentată de către ÎCS „Easy Credit” - copia contractului de împrumut nr. 801261871 din 08.09.2017 în valoare de 6698 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatii M.;

informația prezentată de către ÎMOM „Iute Credit” SRL - copia contractului de împrumut nr. 814236 din 08.09.2017 în valoare de 7899 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatii M.;

informația prezentată de către SC „Interaces-M” SRL, conform căreia la 08.09.2017 pe numele lui Ojog V. au fost procurate: telefon mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 355100080896037, telefon mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 356389082198612; un ceas digital de model „Xiaomi Mi Band 2 Heart Rate/Sleep (XMSH04HM) SN: 14138/01502633”;

procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Ojog V., din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere, a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca fiind persoana care la 08.09.2017 i-a luat buletinul de identitate și a mers la magazinul „Orange” pentru a perfecta contractele de împrumut, această persoană fiind Robu A.;

procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia martorul Osadciuc I., din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere, a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana pe care la 08.09.2017 împreună cu partea vătămată Ojog V. și Petcu S. le-a transportat în centrul XXXXXX, lângă magazinul „Modern”, acesta fiind Robu A.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.02.2018 prin care s-a examinat copia contractului nr. DW 31084084 din 25.07.2017 încheiat cu compania „Orange” în valoare de 2760 lei pe un termen de 24 luni cu anexe și copia bonului de primire-predare a telefonului mobil de model „HTC Desire 650” nr. IMEI: 355126080090248,

actele fiind semnate din lui numele Șaragov S. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL Sanalatii M.;

procesul-verbal de examinare a obiectului prin care s-au examinat copia contractului nr. DW31499080 încheiat de Reimbaeva O. cu compania „Orange” în valoare de 2641 lei pe un termen de 24 luni, contractul de credit nr. 857060670 cu SC „Easy Credit” SRL în valoare de 8098 lei și contractul de credit nr. 809668 cu SC „Iute Credit” SRL în valoare de 19.899 lei, iar Robu A., Caipan S. și Sanalatii M. au intrat în posesia unui telefon mobil de model „Huawei P9 lite” nr. IMEI: 864776034772970, a unei tablete de model „Vonino Xavy T7” cu nr. IMEI: 355806071738737, a unui telefon mobil de model „A320F ds Samsung” cu nr. de IMEI: 356303084177961, a căștilor „BT SkullCandy JIB (S2DUWK) In-Ear” și a telefonului mobil de model „G955F 64GB S8+DS Samsung Galaxy” cu nr. de IMEI: 3591160858897958;

procesul-verbal din 13.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Reimbaeva O. a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana care la 27.08.2017 s-a prezentat ca Fiodor și care împreună cu Caipan S. și Sanalatii M. au înșelat-o și au obținut semnăturile ei pe contractele de credit, obținând bunurile de la dânsa, de fapt fiind Robu A.;

procesul-verbal de confruntare din 24.04.2018 efectuată între partea vătămată Reimbaeva O. și bănuitul Robu A.

Astfel, probele corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, coroborând între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Totodată, temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate.

Poziția inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției este una neargumentată, care nu își găsește temei, având drept scop evitarea răspunderii pentru faptele comise, or, probele confirmă pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

În același timp, critica apărării privind modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, este nefondată, or, conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiuni grave și mai puțin grave, se caracterizează satisfăcător, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, fiind stabilite circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost deja condamnată pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, grave, prin sentința din 27.11.2018 fiind condamnat pe art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d), 42, 190 alin. (2) lit. b), d), 84 alin. (1), (2)

Cod penal la 4 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități de administrare a bunurilor materiale și mijloacelor bănești pe un termen de 4 ani, precum și de faptul că dispune de materiale compromițătoare, abuzând de băuturi alcoolice, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de faptul că anterior a mai încălcat legislația penală, de gradul de pericol social și motivul infracțiunii, instanța de judecată considerând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

Ori, instanța de fond corect a statuat că sancțiunile mai blânde prevăzute de legea penală nu vor asigura atingerea scopului pedepsei, reieșind din faptul că inculpatul nu și-au recunoscut vina și nu a cooperat pentru a ajuta la descoperirea infracțiunilor, nu a reparat daunele cauzate, nefiind la prima abatere de la legea penală.

Totodată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă cererea inculpatului cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind stabilit că inculpatul n-a avut statut de prevenit în cadrul cauzei penale date, fapt ce însă nu-l privează de dreptul de a se adresa cu astfel de cereri judecătorului de instrucție în temeiul art. 469 alin. (1) pct. 17¹) și art. 473² Cod de procedură penală.

În același timp, instanța de fond eronat a inclus termenul de executare a pedepsei în privința ambilor inculpați, iar ulterior a încercat să-și corecteze erorile admise și a emis încheierea datată cu 27.02.2019 prin care a dispus ca, în dispozitivul sentinței să fie înlocuită sintagma ”în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 06.12.2017” cu cea corectă ”în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 27.11.2018” și sintagma ”în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 27.12.2017” cu sintagma ”în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 17.10.2018”, însă și în încheierea dată, care contravine prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, fiind lipsită de previzibilitate, instanța de fond iarăși a admis erori, deoarece urma să indice că termenul de executare a pedepsei în privința lui Robu A., se calculează din momentul pronunțării sentinței, cu includerea în acest termen a perioadei aflării ultimului în arest din 06.12.2017 până la pronunțarea sentinței, fapt ce este în corespundere cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, sentința urmând a fi casată parțial, precum și încheierea nominalizată.

5. Avocata Natalia Uncu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că instanțele de fond și de apel, la emiterea hotărârilor nu au ținut cont de prevederile art. 2, 7, 75-78 Cod penal, precum și de explicațiile Hotărârii Plenului CSJ nr. 16 din 31.05.2004 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale.

La fel, au fost ignorate și declarațiile părții vătămate Șaragov S. care a indicat că nu are pretenții față de inculpat, iar partea vătămată Ojog V. a indicat că în momentul când a semnat contractele, inculpatul nici nu era în apropiere.

Iar, din declarațiile părții vătămate Reimbaeva O. nu este clar rolul inculpatului în comiterea acestei infracțiuni, or, a indicat că intenționa să treacă numărul de telefon la abonament și nu declară că inculpatul a îndemnat-o să semneze careva contracte.

Nici martorul Sanalatii M. nu a confirmat că inculpatul avea intenția să înșele părțile vătămate.

Astfel, nu au fost prezentate probe privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, fiind neîntemeiat încasat prejudiciul material din contul acestuia.

Ori, pentru survenirea răspunderii civile delictuale este necesară survenirea următoarelor elemente: prejudiciu, fapta ilicită și raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăție.

Deci, acțiunile civile privind încasarea prejudiciului material înaintate de părțile vătămate sunt neîntemeiate, deoarece infracțiunile nu au fost săvârșite de inculpat.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Reimbaeva O., Șaragov S., Ojog V., ale martorilor Ojog V., Sanalatii M. și Osadciuc I., informația prezentată de către ÎCS „Easy Credit” - copia contractului de împrumut nr. 801261871 din 08.09.2017 în valoare de 6698 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatii M.; informația prezentată de către ÎMOM „Iute Credit” SRL - copia contractului de împrumut nr. 814236 din 08.09.2017 în valoare de 7899 lei, semnat de către Ojog V. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL, Sanalatii M.; informația prezentată de către SC „Interaces-M” SRL, conform căreia la 08.09.2017 pe numele lui Ojog V. au fost procurate: telefon mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 355100080896037, telefon mobil de model „Samsung J7” cu numărul de IMEI: 356389082198612; un ceas digital de model „Xiaomi Mi Band 2 Heart Rate/Sleep (XMSH04HM) SN: 14138/01502633; procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Ojog V. din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca fiind persoana care la 08.09.2017 i-a luat buletinul de identitate și a mers la magazinul „Orange” pentru a perfecta contractele de împrumut, această persoană fiind Robu A.; procesul-verbal din 28.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia martorul Osadciuc I. din fotografiile persoanelor prezentate spre recunoaștere a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana pe care la 08.09.2017 împreună cu partea vătămată Ojog V. și Petcu S. le-a transportat în centrul XXXXXX, lângă magazinul „Modern”, acesta fiind Robu A.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.02.2018 prin care s-a examinat copia contractului nr. DW 31084084 din 25.07.2017 încheiat cu compania „Orange” în valoare de 2760 lei pe un termen de 24 luni cu anexe și copia bonului de primire-predare a telefonului mobil de model „HTC Desire 650” nr. IMEI: 355126080090248, actele fiind semnate din numele Șaragov S. și reprezentantul SC „Interaces-M” SRL Sanalatii M.; procesul-verbal de examinare a obiectului prin care s-au examinat copia

contractului nr. DW31499080 încheiat de Reimbaeva O. cu compania „Orange” în valoare de 2641 lei pe un termen de 24 luni, contractul de credit nr. 857060670 cu SC „Easy Credit” SRL în valoare de 8098 lei și contractul de credit nr. 809668 cu SC „Iute Credit” SRL în valoare de 19.899 lei, iar Robu A., Caipan S. și Sanalati M. au intrat în posesia unui telefon mobil de model „Huawei P9 lite” nr. IMEI: 864776034772970, a unei tablete de model „Vonino Xavy T7” cu nr. IMEI: 355806071738737, a unui telefon mobil de model „A320F ds Samsung” cu nr. de IMEI: 356303084177961, a căștilor „BT SkullCandy JIB (S2DUWK) In-Ear și a telefonului mobil de model G955F 64GB S8+DS Samsung Galaxy cu nr. de IMEI: 3591160858897958; procesul-verbal din 13.03.2018 de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia partea vătămată Reimbaeva O. a recunoscut persoana din foto nr. 5, ca persoana care la 27.08.2017 s-a prezentat ca Fiodor și care împreună cu Caipan S. și Sanalati M. au înșelat-o și au obținut semnăturile ei pe contractele de credit, obținând bunurile de la dânsa, de fapt fiind Robu A.; procesul-verbal de confruntare din 24.04.2018 efectuată între partea vătămată Reimbaeva O. și bănuitul Robu A., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, art. 42, 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și art. 190 alin. (1) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1), (4) Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Natalia Uncu, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 15 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în privința inculpatului Robu Andrei XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 21 august 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun